

Den gældende lovs § 4 udgår. Stk. 1 genfinder man i forslagets § 2, stk. 3.

Stk. 2 er forældet.

Til § 4.

Ændringerne i stk. 1 er af redaktionel art.

Ændringerne i stk. 2 er dels en ajourføring, dels en opgivelse af det erfaringsmæssigt upraktiske krav om revision af skoleplanerne hvert 10. år, jfr. undervisningsministerens lovforslag af 5. oktober 1955, side 17.

Til § 5.

Svarer til den gældende lovs § 6.

Ændringerne er dels en følge af formuleringen i § 2, stk. 3, hvor man har givet mulighed for alle former for centralisering, dels en ajourføring med lov nr. 200 af 12. april 1949 om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn.

Til § 7.

Svarer til den gældende lovs § 8.

Ændringerne betegner en ajourføring med lov nr. 200 af 12. april 1949 om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn.

Kravet om gennemsyn af undervisningsplanerne hvert 10. år opgives, jfr. bemærkningerne til § 4.

Til § 11.

Ud fra den betragtning, at det må anses for at være af yderste vigtighed for en forsvarlig undervisning, at klasserne ikke er for store, og at dette hensyn ikke blot tages i eksamensklasser, men også i hovedskolen, hvor det kommer an på at få alle børnene med, også de ikke udpræget bogligt begavede, foreslås det at nedsætte gennemsnittallet i klasserne til 30. Der ses ingen grund til, som i den gældende lov, at opretholde et større tal i landkommunerne end i købstæderne. I stk. 3 foreslås det, at elevtallet i en klasse fra 6. årgang og opefter, det være sig hovedskoleklasse eller realklasse, ikke må overstige 30.

Baggrunden for de foreslåede bestemmelser er et ønske om at stille mod en nedsættelse af klassekvotienten. Denne nedsættelse vil muligvis støde på vanskeligheder dels på grund af manglende lærere, dels af økonomiske grunde, men den opstilles her som det ønskelige mål.

Imidlertid må det anses som overmåde vigtigt, at elevtallet i 6. klasse, som i mange henseender bliver et overgangsårs til en selvstændigere afsluttende undervisning og for nogle elevers vedkommende til eksamensskolen, et år, hvor også nye fag tages op, holdes nede på et rimeligt tal.

Det må endvidere være af stor betydning, at elevtallet i 1. årgang ikke er for stort. Dette igen især af hensyn til de ikke bogligt begavede børn. Det gælder om, at de kommer med fra begyndelsen, og det kan få betydning for hele deres udbytte af skolegangen, at de får en rigtig start. Man har derfor foreslået (se § 27), at hvis antallet af elever er over 20, kan der til hjælp for læreren ansættes en hjælper, som ikke har læreruddannelse, som ikke lønnes efter lærerlønningssloven, og som ikke må anvendes som vikar eller alene have ansvaret for undervisningstimer. Hans (hendes) opgave skal være at gå læreren til hånde og muliggøre, at læreren kan koncentrere sig om de mere krævende opgaver i undervisningen eller tage sig særligt af enkelte elever. Man tænker sig til disse hverv unge mænd eller unge piger i 16—20 års alderen, f. eks. med en realeksamen. De kunne ansættes i nogle få år, således at ansættelsen tydeligt bevarede karakter af midlertidig inden vedkommendes overgang til egentligt erhverv.

Som lærerens assistent kunne muligvis også anvendes seminarieelever i de skoler, som efter læreruddannelseslovens bestemmelser nu skal modtage seminarieelever til tre måneders praktikuddannelse, således at en seminarieelev tilbragte f. eks. een måned som hjælper i en 1. klasse.

Bestemmelserne i forslagets stk. 3 svarer til den gældende lov, dog således at nogle steder en klasse (årgang) inddrages under begrænsningen til 30 elever. Derimod betyder begrænsningen i stk. 1 til et gennemsnit af 30, at der indenfor nogle skoler må oprettes flere klasser. Den økonomiske rækkevidde af denne bestemmelse har det ikke været muligt at foretage beregning af, men den kan under ingen omstændigheder være afskrækkende. Og da bestemmelsen må anses for at være af stor pædagogisk værdi, og da nærværende forslag iøvrigt ikke ved selve ændringen af skolens struktur medfører forøgede udgifter, har man ikke tøvet med at foreslå den.

Til § 12.

Ændringerne er af redaktionel art.

Til § 15.

I den gældende lovs afsnit II, kapitel 2, der omhandler undervisningens ordning og omfang, er underafsnittene følgende:

1. Almindelige bestemmelser.
2. Den købstadordnede skole.
 - a. Grundskolen.
 - b. Hovedskolen og mellemskolen.
3. Den landsbyordnede skole.

I nærværende forslag ønskes, hvad angår skolens opbygning, ingen forskel opstillet mellem skolen